

Plimbare

Maresalmusca

Mă transformasem în strada-ntortocheată, pietruită,
pe unde rătăceam căutând ieșirea spre mare,
tu convinsă că-i tot înainte, eu, nepăsător, spunând că poate fi oricare,
privind la luna ce de mult în ochi și-era suită
făcând din două umbre una în mișcare.

Una, două, douăzeci, o sută patru
de pietre cubice în mine sunt acum
grupându-se una în alta, alta în una, făcându-și loc precum
se strâng adolescentii plouați de sărutări în amfiteatru.
Toată noaptea am numărat picioarele ce m-au călcat,
fiecare piatră cubică simțindu-le dintr-un capăt în celalalt al meu:
patru picioare de chelneri ce-și împărțeau ciubucul într-un amplu procedeu
scăpându-le-ntru pietre măruntul nelucrat,
șapte picioare de câini, unul având doar trei,
unul rupt de celălalt câine pe una din alei,
acum erau prieteni, însă e doar povestea lor, diferită de a noastră,
și două picioare de copil sărit printr-o fereastră.
De dimineață m-au spălat cu jeturi reci
de amintiri ținute-n cisternele lor insalubre,
dar printre pietre mi-au rămas ca două umbre
parfumul ochilor când și-i apleci.